№ 28 Warszawa, dnia 6 października 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.
Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał IV-ty — 1924 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

567.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 sierpnia 1924 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Kolei, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Reform Rolnych, o przerachowaniu kwot pieniężnych, wyrażonych w niektórych przepisach prawnych w rublach rosyjskich, markach niemieckich, złotych reńskich i koronach austrjacko-węgierskich i markach polskich.

Na zasadzie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyrażone w rublach rosyjskich, markach niemieckich oraz złotych reńskich i koronach austrjacko - węgierskich kwoty pieniężne, wymienione w obowiązujących przepisach prawnych, — o ile ich przerachowanie na marki polskie lub złote nie zostało już uregulowane — zastępuje się, gdy chodzi o ruble rosyjskie i złote reńskie austrjacko - węgierskie podwójną, a gdy chodzi o marki niemieckie lub korony austrjacko-węgierskie taką samą ilością złotych. Dotyczy to również kwot, przedstawiających jedynie ułamek jednostki monetarnej danej waluty.

Za przerachowanie w rozumieniu niniejszego paragrafu nie uważa się przerachowania, opartego na podstawie rozporządzenia z 14 kwietnia 1917 dotyczącego waluty w Generał-Gubernatorstwie Warszawskiem (Dz. rozp. G. G. Nr. 69, poz. 290), względnie ustawy z 29 kwietnia 1920 o zakazie dokonywania wypłat w walucie rublowej rosyjskiej i przerachowania zobowiązań rublowych na marki polskie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 216), — ustawy z 20 listopada 1919 o walucie w obrębie b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 492), ustawy z 15 stycznia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26), oraz tych rozporządzeń, które są tylko zastosowaniem przeliczenia, dokonanego na podstawie tych przepisów.

§ 2. Wyrażone w markach polskich kwoty pieniężne zawarte w przepisach ogłoszonych do dnia 31 grudnia 1919 r. włącznie, a dotąd nieprzerachowane na złote, — zastępuje się taką samą ilością złotych.

Jeżeli natomiast odnośny przepis został ogłoszony w latach 1920 — 1923, natenczas ilość złotych oznacza się, dzieląc liczbę marek polskich jak następuje:

a) w przepisach z r. 1920 przez 100,
b) „ „ 1921 „ 200,
c) „ „ 1922 „ 500,
d) „ „ 1923 „ 2000.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia nie odnoszą się do postanowień karnych czy to materjalnych, czy też proceduralnych karno - administracyjnych, skarbowych, porządkowych i dyscyplinarnych, jak również do postanowień z zakresu ubezpieczeń społecznych.

§ 4. Jeżeli kwota pieniężna, przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszym przepisem szczególnym, należy za podstawę zastosowania przerachowania przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszym przepisie i czas jego ogłoszenia.

Jeżeli przy przerachowaniu według powyższych przepisów wyniknie kwota złotych więcej niż o jednem miejscu dziesiętnem, a zarazem setne części złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do pełnej dziesiątej części złotego, w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszcza się. Natomiast, uwzględnia się je, jeżeli one są jedynym wynikiem przeliczenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Z. Hübner.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) Sikorski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Wł. Wyganowski.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Miklaszewski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Minister Kolei:
(—) Tyszka.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
(—) Jakimowicz.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) L. Darowski.

Minister Reform Rolnych:
(—) W. Kopczyński.

(Dz. U. R. P. z dn. 23.IX 1924 r. Nr. 82, poz. 785).

Podatki bezpośrednie.

568.

OKÓLNIK L: D. P. O. 1839/II.

w sprawie poboru w październiku 1924 r. podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, wszystkich Ministerstw, oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) w sprawie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej, oraz na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podwyższeniu stawek podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 350), Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę winien być w miesiącu październiku 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali, ustalonej dla potrąceń podatku w miesiacu maju 1924 r.

a) dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej okólnikiem Nr. 1 L. DPO. 489/II/24, ogłoszonym w numerze 96 „Monitora Polskiego" z dn. 25 kwietnia 1924 r. (poz. 267);

b) dla obszaru b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części Województwa Śląskiego okólnikiem Nr. 2 L. DPO. 489/II/24, ogłoszonym w numerze 97 „Monitora Polskiego" z dnia 26 kwietnia 1924 r.

Warszawa, dnia 18 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Dyrektor Departamentu.

Podatek spadkowy i od darowizn.

569.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 sierpnia 1924 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1923 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla b. dzielnicy austrjackiej w przedmiocie należytości od przeniesień majątku pod tytułem darmym.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299), art. 10 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263), art. 27 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296) oraz § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z d. 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. § 35 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z d. 25 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 795) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kwotę 500 K., wymienioną w § 22 rozporządzenia ministerjalnego, zmienia się na 500 zł.

Kwotę 50.000 K., wymienioną w § 28 rozporządzenia ministerjalnego, zmienia się na 50.000 zł.

Kwotę 20.000 K., wymienioną w § 30 ustęp 3 rozporządzenia ministerjalnego, zmienia się na 20.000 zł.; słowa zaś: „najmniej jedną piątą część sumy ubezpieczonej" zawarte w tym ustępie, zastępuje się słowami: „najmniej jedną czwartą część sumy ubezpieczonej".

§ 2. Kwotę 80,000.000 mk., wymienioną w § 39 rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 795), zmienia się na 10,000 zł.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Z. Hübner.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) Siennicki.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Miklaszewski.

(Dz. U. R. P. z dn. 23.IX 1924 r. Nr. 82, poz. 786).

570.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 września 1924 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany kompetencji urzędów skarbowych przy wymierzaniu podatku spadkowego na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

Na podstawie art. 24 i 53 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299) i § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Zdanie pierwsze § 40 rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1923 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 794), zmienione rozporządzeniem z dnia 28 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 315) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wymierzenie podatku spadkowego należy do urzędu skarbowego, jeżeli cały majątek spadkowy znajduje się na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i zarazem jego wartość ogólna (§§ 10 do 17) nie przewyższa: a) przy spadkach, przechodzących wyłącznie na zstępnych lub małżonka — 50.000 zł., b) w innych przypadkach — 20.000 zł."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Z. Hübner.*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) *Siennicki.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Miklaszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 26.IX 1924 r. Nr. 83, poz. 799).

Podatki konsumcyjne.

571.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Skarbu przeniosło siedzibę służbową inspektora Kontroli skarbowej w Łunińcu w okręgu administracyjnym Brzeskiej Izby skarbowej do Stolina.

Inspektorat Kontroli skarbowej w Stolinie obejmować będzie powiaty stoliński i łuniniecki.

Warszawa, dn. 19 września 1924 r.

(—) *Dr. Głowacki.*
Dyrektor Departamentu.

572.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 17 lipca r. b. L: 5867 zezwoliło Ministerstwo Skarbu Śląskiemu Towarzystwu Aprowizacyjnemu „Apros" w Bielsku na otwarcie prywatnego wolnego składu cukru w Bielsku przy ulicy Mickiewicza Nr. 17 oraz w Włodzisławiu przy ulicy Korfantego Nr. 207.

Kontrolę Skarbową nad pierwszym z wyżwymienionych wolnych składów cukru wykonuje Inspektor Kontroli Skarbowej w Bielsku nad drugim zaś Inspektor Kontroli Skarbowej w Rybniku.

Warszawa, dn. 17 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Terczyński.*
Naczelnik Wydziału.

Przepisy celne.

573.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 11 września 1924 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia rozporządzenia z dnia 11 lipca 1924 r. o ulgach celnych.

Na mocy art. 7 ust. b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Tabela towarów, podana w § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 lipca 1924 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 599), otrzymuje w części odnoszącej się do niżej wymienionych towarów następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Ulgowe cło w % cła normalnego:
Ex 3 p. 1, lit. a	Mąka żytnia	bez cła
Ex 3 p. 1, lit. b	„ pszenna	bez cła

§ 2. Powołaną w § 1 tabelę uzupełnia się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Ulgowe cło w %% cła normalnego:
Ex 3 p. 1, lit. c	Mąka kukurydziana	bez cła
Ex 35 p. 2.	Bryndza	50

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) i będzie obowiązywało do dnia 15 października (włącznie) 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

(Dz. U. R. P. z dn. 23.IX 1924 r. Nr. 82 poz. 787).

574.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 września 1924 r.

w sprawie tabeli towarów, dopuszczonych do odprawy celnej w urzędach celnych klasy II i w sprawie wykazu z oznaczeniem dopuszczalnego braku niektórych bliższych określeń w fakturze przy pisemnem zgłoszeniu przesyłek towarowych.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Dołączoną do § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) tabelę towarów, dopuszczonych do odprawy celnej w urzędach celnych klasy II, uchyla się, wprowadzając w jej miejsce tabelę dołączoną przy niniejszem rozporządzeniu.

§ 2. Dołączony do § 29 wymienionego w poprzednim §-ie rozporządzenia Ministra Skarbu wykaz z oznaczeniem dopuszczalnego braku niektórych bliższych określeń w fakturze przy pisemnem zgłoszeniu, który to brak nie pociąga wymiaru dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcedencji), uchyla się, wprowadzając w jego miejsce wykaz dołączony przy niniejszem rozporządzeniu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Załącznik I do rozp. Min. Sk. o postępowaniu celnem (do § 2, poz. 788).

TABELA

towarów, dopuszczonych do odprawy celnej w urzędach celnych klasy II według obowiązującej taryfy celnej.

Grupa A.

Upoważnia się urzędy celne II klasy do odprawy celnej towarów według niżej wymienionych pozycji taryfy celnej, o ile przeznaczone są one dla własnego użytku mieszkańców pogranicza i dla drobnego handlu, a ogólna należność cła nie będzie przekraczać 60 złotych. Dla podróżnych, przekraczających granicę za paszportami zagranicznemi, mogą wymienione urzędy odprawiać przedmioty, przewożone dla własnego użytku podróżnych, bez względu na sumę cła. W razie gdyby stawka celna od sztuki przekraczała 60 złotych, np. za fortepjany, pianina, karety, samochody i t. p. upoważnia się urzędy celne II klasy do odprawy celnej po jednej sztuce przedmiotów tego rodzaju.

Pozycja i punkty taryfy celnej:	Nazwa towaru:
1	według brzmienia taryfy celnej.
2 pkt. 1, 2	„
3	„
4	„
5	„
6	„
7	„
8	„
9	„
10	„
11	„
12 pkt. 2	„
14	„
15	„
16	„
17 pkt. 1, 2	„
18 pkt. 1, 2, 3	„
20 pkt. 1	„
22 pkt. 1; z p. 2	rafinada w głowach, krążkach, laskach, płytach, rąbana, piłowana, prasowana,
23 z pkt. 1	miód pszczelny, w plastrach i patoka miodowa,
24 z pkt. 2	konserwy ananasowe,
24 pkt. 3	według brzmienia taryfy celnej,
24 pkt. 7a	mleko zgęszczone z cukrem,
24 pkt. 8, 9,	według brzmienia taryfy celnej,
25 pkt. 1	drożdże prasowane,
29 pkt. 2	według brzmienia taryfy celnej,
31	„
32	„
33	„
34	„
35 pkt. 2, 3	„
36	„
37 pkt. 1, a, b,	„
c, 2, 3, 4, 5	„
39 pkt. 1	„

Pozycja i punkty taryfy celnej:	Nazwa towaru:
39 z pkt. 2	makuchy, otręby,
40	według brzmienia taryfy celnej,
43 pkt. 2, 4	„
46 pkt. 1, 2	„
47	„
48	„
50	„
51 pkt 6	„
52 pkt. 1	„
53	„
55 pkt. 1, 2, 3, 4, 5	„
56 pkt 3 d, 4a	„
56 z pkt. 4 b	karakuły i baranki małe,
57 pkt. 1, 2 do pkt. 3 uwaga 1, 2; pkt. 5 a; pkt. 6; 4a	według brzmienia taryfy celnej.
58 pkt. 1, 2, 3,	według brzmienia taryfy celnej,
59	„
60 pkt. 1 b	„
61 pkt. 1, 2 i uwaga 1, 2; pkt. 3, 4 do pkt. 5 uwaga 2	„
62 pkt. 1, 2, 3, 4, 5, a, c, d, e; pkt. 6, 7, 8, 9, 12, 13	
64	„
66 pkt. 1, 3, 4, 7, 10, 11, 12	„
67 z pkt. 2	korale prawdziwe, również na sznurkach w wiązkach i rzeźbione,
70 pkt. 2	według brzmienia taryfy celnej,
71 pkt. 4, 6	„
72 pkt. 1, 2	„
73 pkt. 1, 2, 4, 5	„
74 pkt. 1, 2, 5, 6	„
75	„
76 pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6	„
77 pkt. 1, 8, 10	„
79	„
86 pkt. 3	„
88 pkt. 1 c, d; 3, 4	„
113 p. 1, 2, 3, 4,	dla własnego użytku za receptą lekarską.
117 pkt. 1, 3, 4, 5 b	według brzmienia taryfy celnej,
120	„
137 z pkt. 5	atrament płynny; środki do czyszczenia i smarowania obuwia i metali,
140 pkt. 6, 7...	według brzmienia taryfy celnej,
141	„
149	„
150 pkt. 5, 6, 7	„
151	„
153	„
154	„

Pozycja i punkty taryfy celnej:	Nazwa towaru:
155 pkt. 1, 2	według brzmienia taryfy celnej,
156 od p. 1 do 5 i od 7 do 11 włącznie	„
157	„
158	„
160	„
161	„
165	„
166	„
167 z pkt. 9	pompy ręczne,
„ 12	warsztaty stolarskie,
„ 15 a	krosna tkackie ręczne,
„ 21	maszyny do szycia,
„ 33, 34	według brzmienia taryfy celnej,
„ 35	oprócz pługów parowych,
167 z pkt. 37	oprócz wszelkich maszyn i aparatów osobno niewymienionych,
39	według brzmienia taryfy celnej,
168	„
169 pkt. 2	„
z „ 3	barometry, termometry,
z „ 5	aparaty fotograficzne.
pkt. „ 6, 7, 10, 12, 15, 16, 18, 24	wedłud brzmienia taryfy celnej,
170	„
171 pkt. 1 c, uwaga 2; pkt. 2 d	„
172 pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6 a	„
173 od p. 1 do 13 włącznie	„
175 pkt. 3, 4	według brzmienia taryfy celne,
177 od pkt. 1 do 17 włączn.; od 18 do 26 włączn.	„
178	„
182 pkt. 2	„
183 pkt. 5	„
185 pkt. 5	„
187	„
188	„
189	„
190	„
191	„
192	„
193	„
194	„
195	„
796	„
197	„
198 p. 1, 2, 3, 4	„
199	„
200	„
201	„
203	„
205	„
206	„
207	„
208	„
209	„
210	„

Pozycja i punkty taryfy celnej:	Nazwa towaru:
211	według brzmienia taryfy celnej,
212	"
213	"
214	"
215	"
216	"

Grupa B.

Towary wymienione w niżej podanych pozycjach taryfy celnej mogą urzędy celne II klasy clić bez względu na ich ilość pod warunkiem wszakże: a) że taryfowanie ich sprawdzi Ministerstwo Skarbu, któremu w tym celu należy przesłać bezzwłocznie urzędowo potwierdzone próbki i b) że strona złoży zobowiązanie opłacenia cła według pozycji taryfy, ustalonej przez Ministerstwo Skarbu.

Pozycja i punkty taryfy celnej:	Nazwa towaru:
41 od pkt. 2 do 8 włącznie	według brzmienia taryfy celnej,
65 pkt. 2, 3	
z pkt. 4	wapno,
z pkt. 5	cement portl.
89	według brzmienia taryfy celnej,
98 pkt. 4, 5	"
103 pkt. 1	"

Załącznik III do rozporz. Min. Sk. o postępowaniu celnem (do § 29).

WYKAZ

z oznaczeniem dopuszczalnego braku niektórych bliższych określeń w fakturze przy pisemnem zgłoszeniu, który to brak nie pociąga wymiaru dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji).

Pozycja i punkty taryfy:	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych:
11	Orzechy bez wskazania czy są łuszczone czy nie.
13	Przyprawy do potraw bez uwzględnienia uwagi 2 do tej pozycji.
21 p. 3, 5	Tytoń krajany — bez bliższego oznaczenia czy krajany grubo, czy zaś cienko.
24 p. 3	Soki owocowe—bez wskazania na ilość i % alkoholu.
28 p. 1 lit. a/b	Wina winogronowe, owocowe i jagodowe, przywożone w beczkach, balonach, gąsiorach o pojemności 50 lit. i wiecej i cysternach — bez wskazania na moc i ilość zawartego w nich alkoholu.
37 p. 1 a/c	Ryby świeże (żywe i śniete) bez uwzględnienia odpowiednich liter p. 1 poz. 37.
57 p. 1 a/d	Wszelkie obuwie i t. d. bez podania wagi pary obuwia.
58 p. 1 a/e	Drzewo gatunków, wymienionych w p. 1 — bez uwzględnienia liter tego punktu.
66 p. 3 b/c 66 p. 5-a, b, c 1/II	Płyty opiłowane lub ociosane w całości lub tylko częściowo z wskazaniem gatunku kamienia, lecz bez wskazania na ich grubość.
71 p. 5 a/b	Wyroby prasowane z węgla dla elektrotechniki—lecz bez wskazania wagi w sztuce.
76 p. 7 a I, II	Wyroby dla celów elektrotechnicznych i laboratoryjnych niemontowane — bez wskazania wagi w sztuce.
139	Surowiec żelaza (surówka) w gęsiach—bez uwzględnienia punktów tej pozycji.
140 p. 1, 2, 4, 5, 6, 7	Żelazo i stal sztabowe, szynowe, taśmowe, profilowe z wyjątkiem blachy i szyn—bez uwzględnienia punktu.
143 p. 3	Miedź, nikiel, kobalt, bismut, kadm, inne metale oddzielnie niewymienione w szynach, prętach i blachach chociażby szlifowanych i polerowanych lub z wytłaczanemi wzorami bez podania grubości.
143 p. 4-c	Mosiądz, tombak, argentyn (nowe srebro), brytania inne stopy metalowe oprócz oddzielnie wymienionych w szynach, prętach i blachach, chociażby szlifowanych lub z wytłaczanemi wzorami lub wytłaczanych bez podania grubości.
149 p. 1	Rury miedziane i t. d. bez podania średnicy.
149 p. 7, 8, 9	Wyroby z miedzi, stopów miedzi i innych metali i stopów, wymienionych w poz. 143 bez ozdób wypukłych lub rżniętych i t. d.: wyroby oprócz oddzielnie wymienionych z metali nieszlachetnych pozłacane i posrebrzane lub też z dodatkiem kosztownych materjałów (opócz wyrobów należących do p. 215) bez podania wagi w sztuce.
150 p. 1, 6, 7	Wyroby z żelaza lanego—bez podania wagi w sztuce.
151 p. 1, 2 151 p. 3	Wyroby z żeliwa kowalnego (kuto-lanego), odlewy stalowe i wyroby kuto-tłuczone i wyciskane, również z opiłowanemi brzegami i bokami lecz bez obrobienia — bez podania wagi w sztuce.
153 p.2-a/b	Kłódki i zamki—bez podania wagi w sztuce.
153 p. 4, 5, 6, 8	Nity i bolce bez gwintu, surowe lub doszorowane, śruby z nałożonemi na nie nakrętkami i podkładkami, śruby i bolce z gwintem, surowe lub doszorowane, nakrętki i podkładki nienałożone z

Pozycja i punkty taryfy:	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych:
	gwintem lub bez, surowe lub doszorowane — bez wskazania średnicy niegwintowej części lub otworu.
156 p. 4, 5, 10 c, 11 a, b, c, 12	Łańcuchy, druty żelazne i stalowe, pokryte materjałami włóknistymi, jedwabiem lub gutaperką, tkaniny, siatki, liny i postronki druciane, żelazne i stalowe, tkaniny druciane z drutu miedzianego lub ze stopów miedzi oraz z metali i stopów wymienionych w poz. 143, przewodniki elektryczne izolowane, lecz niepokryte ołowiem — bez wskazania średnicy drutu.
159 p. 2 a/b	Broń palna i pneumatyczna—bez podania wagi w sztuce.
161 p. 1-a/b, c; p. 3 a, b, c	Pilniki, narzędzia stalowe, hartowane do obrabiania i t. d. w zależności od punktu — bez wskazania wagi, tuzina lub sztuki.
163 p. 1, 6, 8	Wyroby z cynku lanego, wyroby ze stopu cynku z ołowiem. Wyroby z cyny i jej stopów—bez podania wagi w sztuce.
167 p. 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 24-c, 27 e, 29 c, 31, 32	Wszystkie towary w tych punktach wymienione — bez podania wagi w sztuce.
167 p. 24, 26	Również bez wskazania na % zawartości metali i stopów wymienionych w poz. 143.
169 p. 4, 11, 14, 15, 17	Wszystkie towary w tych punktach wymienione — bez podania wagi w sztuce
176 p.-2 a/b 176 p.-4 a/b	Masa papierowa (masa drzewna), przyrządzona mechanicznie i błonnik roślinny — bez wskazania na stopień zawilgocenia.
177 p. 15	Karton brystol.
177 p. 6, 7	Papier, oprócz oddzielnie wymienionego biały i kolorowy i t. d., bibuła do atramentu i filtrowania — bez wskazania na zawartość masy drzewnej i bez podania wagi 1 mtr. kw.
187, 188	Tkaniny bawełniane, surowe, bielone, merceryzowane barwione, tkane wielobarwnie i drukowane według poz. 187 i 188—bez podania ilości metrów kw. w 1 klg.
190 p. 1-a/g	Liny, powrozy i t. d. — bez podania wagi 10 mtr.
199 p. 1-a/b 199 p.-2a/c	Tkaniny wełniane z przędzy czesankowej i wszelkie inne — bez podania wagi 1 metra kw.
205 p. 1/4 uwaga	Wyroby dziane—bez podania, czy te wyroby są bielizną, odzieżą lub drobną konfekcją.
207, 208	Tkaniny i tiul haftowany — bez wskazania na szerokość tkanin i haftu.
209 uwagi ogólne	Przy deklarowaniu przędzy, zawierającej domieszkę jedwabiu lub szychu—bez ścisłego wskazania norm procentowych ustalonych w pp. 2 i 3 tych uwag.
210 p. 1-a/b	Kapelusze wykończone i niewykończone — bez ścisłego określenia materjału.

(Dz. U. R. P. z dn. 23/IX 1924 Nr. 82, poz. 788).

575.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 11 września 1924 r.

w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary.

Na zasadzie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cła wywozowe na wymienione poniżej towary, uzupełniając obecnie obowiązującą taryfę celną z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540), jak następuje:

W Y W Ó Z.

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg. Zł.
218	Żyto	5
219	Mąka żytnia	5
220	Buraki cukrowe	—
221	Otręby wszelkie	5
	Uwaga: Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w celu uregulowania przemiału może zniżać cło wywozowe na mąkę żytnią i otręby do	—
222	Słonina i szmalec	85
223	Makuchy	2
224	Melasa	1
225	Konie:	
	I. Wszelkie miary stojącej:	
	Od 138 do 148 centymetrów:	
	a) wałachy . . . od sztuki	100
	b) ogiery i klacze „	200
	powyżej 148 centymetrów:	
	a) wałachy . . . od sztuki	900
	b) ogiery i klacze „	1.800
	II. Konie pełnej krwi angielskiej i czystej krwi arabskiej, zapisane do ksiąg stadnych—za zaświadczeniami Minister-	

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg.: Zł.	gr.
	stwa Rolnictwa i Dąbr Państwowych . . . od sztuki	5.000	—
226	Kości surowe mielone i niemielone	4	—
227	Skóry surowe:		
	a) wołowe i ciężkie cielęce (powyżej 3 kg.)	24	—
	b) cielęce lekkie (do 3 kg.) .	17	—
	c) końskie	25	—
	d) baranie	30	—
	e) kozie	60	—
	f) skórki zajęcze i królicze niewyprawione	100	—
	g) mizdra oraz odpadki i skrawki skór wszelkich	4	—
228	Drewno:		
	1) opałowe	—	50
	2) dłużyce i kłody	—	40
	3) osika nieobrobiona, belki, bale i deski osikowe oraz papierówka osikowa . . .	1	50
	Uwaga: W razie trudności wyważenia, określa się wagę towaru w/g następującego zamiennika ciężaru na objętość:		
	1 m³ drewna miękkiego = 700 kg.		
	1 m³ drewna twardego = 900 kg.		
	1 metr przestrzenny drewna opałowego miękkiego = 500 kg., twardego = 650 kg.		
229	Odpadki z kory drzewa korkowego	30	—
230	Smoła pogazowa surowa . . .	2	—
231	Odpadki kauczukowe i gumowe, pozostałe od fabrykacji, również niezdatne do użytku stare przedmioty z gumy i kauczuku, chociażby z dodatkiem innych materjałów	5	—
232	Antymon we wszelkich postaciach	150	—
233	Rudy:		
	1) żelazne darniowe	1	—
	2) żelazne wszelkie (oprócz derniowych), piryty i wypałki pirytowe (purple ore) .	3	—
	3) manganowe	5	—
	4) cynkowe, ołowiane i miedziane	30	—
234	Żużle i popioły:		
	1) wszelkie, zawierające żelazo	2	—
	2) zawierające cynk lub ołów	10	—
	3) popioły cynodajne. . . .	200	—
	4) żużle i popioły miedziodajne	60	—
235	Żelaziwo i stal: stare, lane i kute; fragment, łom, szmelc, wióry, również prasowane i proszek	5	—
236	Miedź:		
	a) w gąskach; sztabach lanych, katodach	200	—

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg.: Zł.	gr.
	b) w wiórkach, opiłkach, złomkach, również miedź cementowa w proszku i brykietach	150	—
237	Kadm w wiórkach, opiłkach złomkach . . . . : .	150	—
238	Nikiel i aluminjum:		
	a) w gąskach, sztabacb lanych, katodach, sześcianach i kulkach.	300	—
	b) w wiórkach, opiłkach i złomkach.	220	—
239	Spiż, bronz fosforowy, mosiądz, tombak, argentyn (nowe srebro), brytanja:		
	a) w gąskach, sztabach lanych.	150	—
	b) w wiórkach, opiłkach i złomkach	100	—
240	Cyna:		
	a) w gąskach, blokach . . .	600	—
	b) w złomkach, również odpadki	500	—
241	Ołów w złomkach i odpadkach	50	—
242	Szmaty, skrawki tkanin, stare liny, powrozy i sznurki, skrawki papierowe i makulatura . .	15	—
243	Błonnik roślinny (celuloza, masa przyrządzona chemicznie ze szmat, słomy i t. p. sucha i wilgotna)	—	70
244	Nasiona lnu	5	—
245	Nasiona rzepaku i rzepiku . . .	4	—

§ 2. Pozwolenia na wywóz towarów w § 1 wyszczególnionych, wydane przez Główny Urząd Przywozu i Wywozu i do chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze niezrealizowane, ważne będą przez czas w tych pozwoleniach wymieniony. Przy odprawie wywozowej tych towarów nie będą pobierane cła wywozowe.

§ 3. Towary, wymienione w § 1 nieobjęte dotychczasowemi przepisami o zakazie wywozu, będą w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego roporządzena wolne przy wywozie od opłaty cła wywozowego, o ile nadawca udowodni oryginalnemi dokumentami przewozowemi, że nadanie tych towarów do przewozu koleją lub drogą wodną nastąpiło najpóźniej w dniu, poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.IX 1924 r. Nr. 83, poz. 796).

576.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 września 1924 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra.

Na mocy §§ 3, 4, 5 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Każdy opuszczający granice Rzeczypospolitej Polskiej ma prawo wywieźć ze sobą następujące przedmioty złote lub srebrne do swego własnego użytku:

1) jeden zegarek kieszonkowy z łańcuszkiem lub dewizką, względnie zegarek z bransoletą;

2) cztery pierścionki, włączając w to i obrączki ślubne;

3) jedną bransoletkę (prócz bransolety przy zegarku;

4) dwie pary kolczyków;

5) jedną broszkę;

6) jedną torebkę damską;

7) dwa krzyżyki lub medaliki z łańcuszkiem na szyję;

8) jeden medaljon z łańcuszkiem na szyję;

9) jedną papierośnicę;

10) dwie sztuki binokli lub okularów;

11) jedną lornętkę;

12) trzy pary spinek do bielizny męskiej;

13) dwie szpilki do krawatu;

14) jeden kubek;

15) po jednym nożu, widelcu, łyżce i łyżeczce;

16) wszelkie monogramy, upiększenia i okucia na przedmiotach osobistego użytku wywożącego, jako to: na lasce, teczce, torebce, portfelu, przyborze toaletowym i t. p.

§ 2. Opuszczający granice Rzeczypospolitej Polskiej może wywieźć ze sobą także inne przedmioty osobistego użytku złote i srebrne, niewymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, jak również może wywieźć dowolną ilość przedmiotów osobistego użytku, w powołanym paragrafie ilościowo do wywozu ograniczonych, z tem jednak, aby wszystkie wywożone przez jedną osobę przedmioty złote i srebrne, łącznie z przedmiotami wymienionemi w § 1 niniejszego rozporządzenia, nie przekraczały maksymalnej wagi: przedmioty złote łącznie 250 gr., a przedmioty srebrne łącznie 2.000 gr.

§ 3. Złoto i srebro we wszelkiej postaci, w szczególności monety oraz wyroby z tychże kruszców, przywiezione z zagranicy, są dozwolone do powrotnego wywozu zagranicę na podstawie imiennego zaświadczenia wystawionego przez właściwy urząd celny, względnie placówkę granicznej kontroli skarbowej, a stwierdzającego wwóz tych kruszców do kraju. Zaświadczenia te w terminie dwumiesięcznym od daty ich wystawienia uprawniają do wywozu tych samych przedmiotów, na które opiewają, przez wszystkie urzędy celne, względnie na granicy polsko-gdańskiej przez wszystkie placówki kontroli skarbowej.

§ 4. Złoto i srebro, przywiezione z zagranicy w celu przeróbki (czynny obrót uszlachetniający), może być z powrotem wywiezione zagranicę w przerobionej postaci tylko za specjalnem zezwoleniem władzy, wskazanej w § 5 niniejszego rozporządzenia. Do otrzymania takiego zezwolenia mają prawo osoby, legitymujące się zaświadczeniem wwozu odpowiedniego kruszcu (§ 3) w ilości pokrywającej tę ilość kruszcu, która była zużyta na wywożone wyroby.

W wypadkach, podpadających pod niniejszy paragraf, zaświadczenia wwozu, okazywane w celu otrzymania zezwolenia na wywóz, mogą opiewać na dowolne nazwisko.

§ 5. Zezwolenia na wywóz złota i srebra we wszelkiej postaci, w zasługujących na uwzględnienie a wyżej nieprzewidzianych wypadkach, wydaja izby skarbowe, względnie Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, w następujących miejscowościach:

1) w Warszawie — dla województw: warszawskiego, lubelskiego i białostockiego;

2) w Łucku — dla województw: wołyńskiego i poleskiego;

3) w Wilnie — dla ziemi wileńskiej i województwa nowogródzkiego;

4) w Łodzi — dla województwa łódzkiego;

5) w Poznaniu — dla województwa poznańskiego ;

6) w Grudziądzu — dla województwa pomorskiego;

7) we Lwowie — dla województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego;

8) w Krakowie — dla województwa krakowskiego;

9) w Katowicach — (wydział skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) — dla województw: śląskiego i kieleckiego.

W wyjątkowych i nagłych wypadkach kierownicy kolejowych urzędów celnych, względnie na granicy polsko-gdańskiej kierownik inspektoratu kontroli skarbowej dla dozoru walutowo-akcyzowego w Tczewie oraz kierownicy placówek teiże kontroli, mogą zezwolić na wywiezienie za granice przedmiotu złotego lub srebrnego, niewymienionego w § 1 lub ponad wskazaną w § 2 niniejszego rozporządzenia maksymalną wagę, o ile przeznaczenie tego przedmiotu do osobistego użytku wywożącego nie nasuwa żadnej wątpliwości.

§ 6. Od postanowień izb skarbowych, względnie wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, w sprawach objętych niniejszem rozporządzeniem, przysługuje w terminie do 14 dni prawo odwołania się do Ministerstwa Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierp-

nia 1924 r. o zakazie wywozu złota i srebra (Dz. U. R. P. Nr. 79, po. 770).

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.IX 1924 r. Nr. 83, poz. 797).

577.

OKÓLNIK T. 87

w sprawie clenia guzików z orzecha kamiennego.

Do Wszystkich Dyrekcji Ceł Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wypadków clenia guzików z orzecha kamiennego, jako guziki z kości, Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę urzędów na taką nieprawidłową kwalifikację omawianego towaru i poleca przy odprawach guzików z orzecha kamiennego, oraz z kości nie zadawalniać się zewnętrznym wyglądem ich, a ściśle badać materjał z którego są one zrobione i tylko po zupełnym upewnieniu się o jakości materjału kwalifikować je do p. 2 względnie 4 poz. 212.

Charakterystyczną cechą guzików z orzecha kamiennego i z kości jest ich zapach przy spalaniu, w pierwszym wypadku — palonego drzewa, w drugim — palonego rogu.

Warszawa, dn. 10 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Kutschera.*
w. z. Dyrektor Departamentu Ceł.

578.

OKÓLNIK L. DC. 8421/IV

w sprawie zarachowywania wpływów z ceł wywozowych.

Do wszystkich Urzędów Celnych.

W związku z rozporządzeniem Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 11 września 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 83, poz. 796) w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary, Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Wpływy z ceł winny być zarachowywane na Dz. 6, par. 11, poz. 1. budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu, a mianowicie:

na Dz. 6 § 11 poz. 1 a. — cło przywozowe,

na Dz. 6 § 11 poz. 1 b — cło wywozowe;

2) Wpływy uboczne winny być zarachowane na Dz. 6 § 11, poz. 2 budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu, a mianowicie:

na Dz. 6 § 11, poz 2 a — wpływy uboczne z przywozu,

na Dz. 6 § 11, poz. 2b — wpływy uboczne z wywozu,

przyczem każdy rodzaj wpływów ubocznych, jako to: manipulacyjne, akcydencja, grzywny, składowe i t. p., winny być wykazywane oddzielnie.

3) Dla księgowania wpływów z wywozu należy założyć oddzielny „Rejestr opłat celnych z wywozu“, analogicznie do prowadzonego obecnie rejestru opłat celnych. Wszelkie wpływy z wywozu winny być księgowane w tym rejestrze w taki sam sposób, jak wpływy z przywozu, to jest oddzielnie wpływy z cła, z opłat manipulacyjnych i t. p.

4) W księgach przychodów budżetowych względnie w innych księgach i rejestrach wszelkie wpływy z wywozu winny być księgowane również oddzielnie.

5) Miesięczne wykazy wzór Nr. 34 należy uzupełniać podaniem na odwrotnej stronie (zarządzeniem z dn. 9.I 1924 r. za Nr. DC/3/IV/24) również i wpływów z wywozu, w sposób podany w punktach 1 i 2 niniejszego okólnika.

6) Miesięczne sprawozdania wzór Nr. 35 winny być sporządzane również z podaniem oddzielnie wpływów z przywozu i oddzielnie z wywozu.

Warszawa, dn. 26 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Kutschera.*
w. z. Dyrektor Departamentu Ceł.

Sprawy walutowe.

579.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 września 1924 r.

o uchyleniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko - węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przewozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. 1919 r. Nr. 24, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa zdnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. 1919 r. Nr. 24, poz. 237) traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 23. IX. 1924 r. Nr. 82, poz. 789)

Przepisy o instytucjach bankowych.

580.

OBWIESZCZENIE.

W myśl ust. 2 § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. o zaciąganiu pożyczek w listach zastawnych, celem uzyskania środków na zapłacenie podatku majątkowego (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 581) podaje się niniejszem do wiadomości, iż do wypuszczenia listów zastawnych, opiewających na dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej uprawnione są: Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie we Lwowie oraz Wileński Bank Ziemski w Wilnie.

Warszawa, dn. 18 września 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. F. Młynarski.*
Dyrektor Departamentu.

(„Monitor Polski" z dn. 23.IX. 1924 Nr. 218., p. 668)

Pożyczki państwowe.

581.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Kolei

z dnia 17 września 1924 r.

o zamknięciu sprzedaży obligacji Serji I 10% pożyczki kolejowej w sumie 50.000.000 złotych oraz o ustaleniu planu umorzenia dla tej sumy i sposobu obliczania wypłat z tytułu tej pożyczki.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 stycznia 1924 r. w przedmiocie wypuszczenia Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 40), §§ 9, 10 i 14 p. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351), oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczonych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 385), zarządza się co następuje:

§ 1. Sprzedaż obligacji Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej zostaje zamknięta.

§ 2. Ustala się sumę wypuszczonych obligacji Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej, wynoszącą 50.000.000 złotych wartości imiennej i dla tej sumy ustala się załączony plan umorzenia.

§ 3. Ustala się sposób obliczenia kursu złotego przy wypłatach za ubiegłe kupony i umorzone obligacje Serji I-ej 10% pożyczki kolejowej przez określenie wartości złotego, jako równej wartości dziewięciu trzydziestych pierwszych części grama czystego złota, według kursu, obowiązującego w dniu dokonania wypłaty zgodnie z obwieszczeniem Ministra Skarbu, wydanem na podstawie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 385); w tych jednakowoż wypadkach, gdy z dokonanego na tej podstawie przerachowania przypada do wypłaty kwota mniejsza, niż imienna wartość podlegających zapłacie obligacji i kuponów — wypłaca się sumę, równą tej imiennej wartości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.
Minister Kolei:
(—) Tyszka.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.IX 1924 r. Nr. 83, poz. 798).

Załącznik do § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei z dnia 17 września 1924 r. poz. 798.

Plan umorzenia I-ej 10% Pożyczki Kolejowej dla sumy 50.000.000 złotych.

Rata	Termin płatności raty	Pozostaje do umorzenia przed zapłaceniem raty	Pozostałość z zeszłego półrocza łącznie z 5%		Rata złotych 4.012.129.36 zwiększona o pozostałość z zeszłego półrocza oprocentowaną na 5%		Z raty złotych 4.012.129 36 zwiększonej o oprocentowaną pozostałość z zeszłego półrocza: Procent od kapitału nieumorzonego	Pozostało do umorzenia		Podlega umorzeniu na sumę	Pozostało na następne półrocze		Pozostało do umorzenia po zapłaceniu raty	Pozostałość na następne półrocze oprocentowana na 5%	
		złotych	zł.	gr.	złotych	gr.	złotych	złotych	gr.	złotych	zł.	gr.	złotych	gr	gr
1	1 sierpnia 1924 r.	50.000 000	—	—	4 012.129	36	2.500.000	1 512.129	36	1 510.000	2.129	36	48 490 000	2.235	83
2	1 lutego 1925 r.	48 490.000	2.235	83	4.014.365	19	2 424.500	1.589 865	19	1.585.000	4.865	19	46.905.000	5.108	45
3	1 sierpnia 1925 r.	46.905.000	5.108	45	4.017.237	81	2.345.250	1.671.987	81	1.670.000	1 987	81	45.235.000	2 087	20
4	1 lutego 1926 r.	45.235 000	2.087	20	4.014.216	56	2.261.750	1.752 466	56	1.750.000	2.466	56	43.485.000	2.589	89
5	1 sierpnia 1926 r.	43.485 000	2.589	89	4.014.719	25	2.174 250	1 840.469	25	1.840.000	469	25	41.645 000	492	71
6	1 lutego 1927 r.	41.645.000	492	71	4.012.622	07	2.082.250	1.930.372	07	1.930 000	372	07	39 715 000	390	67
7	1 sierpnia 1927 r.	39.715.000	390	67	4.012 520	03	1.985.750	2.026.770	03	2.025.000	1.770	03	37.690.000	1.858	53
8	1 lutego 1928 r.	37.690.000	1.858	53	4.013 987	89	1.884.500	2.129.487	89	2.125 000	4.487	89	35.565.000	4.712	28
9	1 sierpnia 1928 r.	35.565.000	4 712	28	4.016.841	64	1.778.250	2.238.591	64	2.235 000	3 591	64	33 330.000	3.771	22
10	1 lutego 1929 r.	33.330.000	3.771	22	4.015.900	58	1.666.500	2.349.400	58	2.345.000	4.400	58	30 985.000	4.620	61
11	1 sierpnia 1929 r.	30.985.000	4.620	61	4 016.749	97	1.549.250	2.467.499	97	2.465.000	2.499	97	28.520.000	2.624	97
12	1 lutego 1930 r.	28.520.000	2 624	97	4.014.754	33	1.426 000	2.588 754	33	2 585.000	3.754	33	25 935 000	3.942	05
13	1 sierpnia 1930 r.	25.935.000	3.942	05	4 016.071	41	1.296.750	2.719 321	41	2.715.000	4.321	41	23.220.000	4 537	48
14	1 lutego 1931 r.	23.220.000	4.537	48	4 016 666	84	1.161.000	2.855.666	84	2.855 000	666	84	20 365.000	700	18
15	1 sierpnia 1931 r.	20 365.000	700	18	4.012 829	54	1.018.250	2.994.579	54	2.990.000	4.579	54	17.375 000	4 808	52
16	1 lutego 1932 r.	17.375.000	4 808	52	4.016.937	88	868.750	3.148.187	88	3.145 000	3.187	88	14.230.000	3.347	27
17	1 sierpnia 1932 r.	14.230 000	3.347	27	4 015.476	63	711.500	3.303 976	63	3.300.000	3.976	63	10.930.000	4.175	46
18	1 lutego 1933 r.	10.930.000	4.175	46	4 016.304	82	546.500	3.469.804	82	3.465 000	4.804	82	7.465 000	5.045	06
19	1 sierpnia 1933 r.	7.465.000	5.045	06	4 017.174	42	373 250	3.643.924	42	3.640.000	3.924	42	3.825.000	4.120	64
20	1 lutego 1934 r.	3 825 000	4.120	64	4.016.250	00	191.250	3 825.000	00	3 825.000	—	—	—	—	—
										50 000.000					

582.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 września 1924 r.

o dodatkowem wylosowaniu w dniu 1 października 1924 roku jednej premji serji I-ej Premjowej Pożyczki Dolarowej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 r. w przedmiocie wypuszczenia serji I-ej Premjowej Pożyczki Dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 128) zarządza się co następuje:

§ 1. Premja w sumie 40.000 dolarów, która podczas losowania w dniu 1 lipca 1924 r. przypadła niesprzedanej obligacji serji I-ej Premjowej Pożyczki Dolarowej, wylosowana będzie ponownie w dniu 1 października 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 26.IX 1924 r. Nr. 83, poz. 800).

Skarbowość związków samorządowych.

583.

ROZPORZĄDZENIE III

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 sierpnia 1924 r.

wydano w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

Do art. 27 i 28.

§ 1. Za zakład dobra publicznego w rozumieniu art. 27 uważać należy instytucje i urządzenia związku komunalnego z których założenia i celu wynika, iż nie mogą one przynosić zysków (szpital, ambulatorjum, przytułek i t. p.).

Przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 28 są zarówno przedsiębiorstwa o charakterze czysto-przemysłowym i handlowym, które powinny przynosić zyski, jak i przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej, które mogą być prowadzone jako jednostki gospodarcze samodzielne i samowystarczalne, jednakowoż nie obliczone na zysk i nie traktowane jako komunalne źródła dochodów; do ostatnich przedsiębiorstw zaliczają się np. zakłady wodociągowe, gazownie, elektrownie, tramwaje, rzeźnie i t. p.

Do art. 33.

§ 2. Za pożyczki przeznaczone na czasowe zasilenie funduszów kasowych, uważa się pożyczki, podlegające zwrotowi w tym roku budżetowym, w którym zostały zaciągnięte, oraz pożyczki, zaciągane na okres niedłuższy, aniżeli sześciomiesięczny.

Do art. 35, ustęp 2.

§ 3. Ustalenie przez Skarb Państwa kwoty rocznej dotacji odpowiadającej dwu piątym częściom zapotrzebowania, następuje na podstawie budżetu po odliczeniu wydatków nadzwyczajnych i tych wydatków zwyczajnych, które mogą być pokryte dochodami z własnego majątku, dochodami z opłat i dopłat oraz dochodami opartemi na tytułach ustawowych i umownych.

Do art. 36.

§ 4. Władzą nadzorczą właściwą do działania w myśl ustawy w stosunku do gmin wiejskich ziem Spisza i Orawy — aż do czasu powołania tamże do życia samorządu powiatowgo jest starosta powiatu spisko-orawskiego.

Do art. 39.

§ 5. Uchwały gmin wiejskich i niewydzielonych gmin miejskich z wyjątkiem wszystkich gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, dotyczące przekroczenia przez gminy wiejskie normy 40%, względnie 60%, przez niewydzielone zaś gminy miejskie 70% najwyższego obciążenia gruntów na podstawie ustępu 2-go art. 14-go ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), a podlegające zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przesyłają te związki w ciągu dni 15-tu po ich powzięciu wydziałowi powiatowemu (staroście powiatu spisko-orawskiego). Wydział powiatowy (starosta) przedstawia te uchwały wraz ze swoim wnioskiem wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), ten zaś przedkłada je łącznie ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Uchwały wszystkich gmin miejskich b. dzielnicy pruskiej wszystkich małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, wszystkich wydzielonych gmin miejskich b. dzielnicy rosyjskiej wszystkich powiatowych i krajowych związków komunalnych, podlegające zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przesyłają te związki w ciągu dni 15-tu po ich powzięciu wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), który

przedkłada uchwały wraz ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Pod względem ilości egzemplarzy uchwał, przedstawionych do zatwierdzenia władzy nadzorczej, jak również pod względem trybu i terminu przedkładania uchwał do wiadomości wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego—wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), względnie Ministrowi Spraw Wewnętrznych, stosują się odpowiednio przepisy § 1-go rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz.317) z tem wszakże, że działający jako władza nadzorcza:

a) wydział powiatowy (starosta powiatu spisko - orawskiego) winien do uchwał, przedkładanych do wiadomości wydziałowi wojewódzkiemu, — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie) dołączyć w trzech egzemplarzach odpis decyzji, którą zatwierdził odnośną uchwałę; 2 egzemplarze odpisu winny być następnie przesłane Ministrowi Spraw Wewnętrznych;

b) wydział wojewódzki, a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewoda (delegat Rządu w Wilnie), winien do uchwał, pzedkładanych do wiadomości Ministrowi Spraw Wewnętrznych, dołączyć w dwuch egzemplarzach odpis decyzji, którą zatwierdził odnośną uchwałą.

Do uchwał podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej winny być dołączone w jednym egzemplarzu następujące materjały finansowe:

1) preliminarz budżetowy,

2) sprawozdanie z wykonania budżetu za rok poprzedni,

3) sprawozdanie rachunkowo - kasowe za ubiegłe kwartały roku bieżącego wraz z wykazaniem zaległości danin komunalnych,

4) wykaz długów komunalnych,

5) wykaz majątku komunalnego.

O ile materjały wymienione pod 1 — 5 zostały już uprzednio przedstawione, należy powołać się na datę i liczbę ich przedłożenia.

W sprawach dotyczących zaciągnięcia pożyczek i objęcia poręki winny być oprócz wyżej wskazanych przedłożone jeszcze w jednym egzemplarzu następujące materjały:

1) przybliżony kosztorys robót, o ile pożyczka ma być zaciągnięta na podjęcie robót,

2) określenie rodzaju i formy pożyczki (krótkoterminowa, wekslowa i t. p.),

3) sposób oprocentowania i plan amortyzacji pożyczki.

Uchwały w przedmiocie wprowadzenia podatku od kopalń (art. 5) i podatku na cele inwestycyjne (art. 21) winny być poparte:

1) obliczeniem przewidywanych wpływów, uzasadniającem wysokość stawki podatkowej,

2) przybliżonym kosztorysem zamierzonych robót inwestycyjnych.

Jeśli uchwała nie jest poparta wyżej wskazanemi danemi, lub jeśli uchwała wymaga dodatkowych wyjaśnień, obowiązana jest władza nadzorcza zwrócić ją zainteresowanemu związkowi komunalnemu do uzupełnienia najdalej w ciągu tygodnia po nadejściu, o ile władza nadzorcza przedłożonych już materjałów nie uzna za wystarczające do zatwierdzenia przedstawionej uchwały.

Dzień otrzymania uchwały przez władzę nadzorczą nie wlicza się do biegu czasokresu siedmiodniowego, względnie trzydziestodniowego.

W razie odmowy zatwierdzenia obowiązana jest władza nadzorcza zakomunikować powody odmowy i podać w orzeczeniu pouczenie o środkach prawnych.

Do art. 44 ustęp 1 b).

§ 6. Zarządy związków komunalnych, jako też władze państwowe, obowiązane są podawać żądane od nich podstawy opodatkowania bezpłatnie.

Do art. 47 zdanie 2-gie.

§ 7. W ogłoszeniach uchwał i poborze danin komunalnych winna być wskazana data i liczba decyzji władzy nadzorczej o zatwierdzeniu tych uchwał.

Do art. 48.

§ 8. W b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej służy płatnikowi przeciwko wymiarowi samoistnych danin komunalnych prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14-tu do władz nadzorczych za pośrednictwem władzy, która dokonała wymiaru. Dzień nadania na pocztę, lub telegraf uważa się za dzień wniesienia odwołania.

Władzami powołanemi do rozstrzygania odwołań i decydującemi ostatecznie są:

a) w stosunku do gmin wiejskich (w b. dzielnicy rosyjskiej także gromad) i gmin miejskich, nie wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, oraz do małopolskich gmin miejskich liczących poniżej 15.000 mieszkańców według ostatniego spisu ludności, — wydziały powiatowe, w stosunku zaś do gmin wiejskich ziem Spisza i Orawy — aż do czasu powołania tamże do życia samorządu powiatowego — starosta powiatu spisko- orawskiego;

b) w sosunku do gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, z wyjątkiem m. st. Warszawy, oraz w stosunku do małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, tudzież w stosunku do wydziałów powiatowych — wojewodowie (delegat Rządu w Wilnie), a to po myśli rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 390), po wprowadzeniu zaś w życie samorządu wojewódzkiego — wydziały wojewódzkie;

c) w stosunku do gminy m. st. Warszawy — Minister Spraw Wewnętrznych.

Do art. 61.

§ 9. O ileby gminy miejskie, lub powiatowe związki komunalne zalegały z uiszczeniem należ-

nych krajowemu związkowi komunalnemu zaliczek miesięcznych, względnie krajowych podatków bezpośrednich, może wydział krajowy dokonać we właściwych kasach skarbowych zajęcia wpływów podatkowych, przypadających odnośnym związkom komunalnym, a to do wysokości zaległości.

W wypadkach przewidzianych w ustępie 2-im art. 61 uprawnionym jest wydział krajowy wysyłać delegatów, których zadaniem jest zbadanie, jakie dochody podatkowe ma zapewnione związek komunalny, ile z tytułu tych danin wpłynęło faktycznie do kasy komunalnej i czy przekazane zaliczki stanowią, względnie stanowiły, jedną dziesiątą część tych wpływów. O ile delegat stwierdzi nieścisłe spełnienie obowiązku uiszczenia zaliczek przez odnośny związek komunalny, to koszty podróży służbowej delegata obciążają tenże związek.

Niezależnie od powyższego ma wydział krajowy prawo żądania od związków komunalnych przedkładania pisemnych sprawozdań, wyjaśniających powyższe dane.

O ile wpłacone przez poszczególne związki komunalne zaliczki pokryją przed upływem półrocza budżetowego przypadający na to półrocze udział tych związków w krajowych podatkach bezpośrednich, to obowiązek uiszczania zaliczek przez te związki komunalne powstaje na nowo w pierwszym miesiącu następnego półrocza budżetowego.

Do art. 70.

§ 10. Projekty preliminarzy budżetowych związków komunalnych winny być przed ich uchwaleniem wyłożone w lokalu biura związku komunalnego na przeciąg dni siedmiu do publicznej wiadomości; po upływie dni czternastu od dnia wyłożenia winny być pojekty preliminarzy wniesione pod obrady reprezentacji związków komunalnych.

Ustala się następujące terminy wyłożenia i uchwalenia projektów preliminarzy budżetowych, oraz przedłożenia preliminarzy władzy nadzorczej.

1) dla gmin wiejskich, gmin miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, oraz dla gmin miejskich poniżej 15.000 mieszkańców w b. dzielnicy austrjackiej—termin wyłożenia: 1 września — 15 września, uchwalenia: 15 września — 15 października, przedłożenia przed 1 listopada.

2) dla gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej, oraz dla gmin miejskich powyżej 15.000 mieszkańców w b. dzielnicy austrjackiej — o ile gminy te we wszystkich dzielnicach liczą poniżej 100.000 mieszkańców — termin wyłożenia: 1 września — 15 września, uchwalenia: 15 września — 1 listopada, przedłożenia: przed 15 listopada.

3) dla gmin miejskich, liczących powyżej 100.000 mieszkańców — termin wyłożenia: 1 września — 15 września, uchwalenia: 15 września — 15 listopada, przedłożenia: przed 1 grudnia.

4) dla powiatowych związków komunalnych — termin wyłożenia: 15 września — 1 października, uchwalenia: 1 października — 1 listopada, przedłożenia: przed 15 listopada.

5) dla krajowych związków komunalnych w b. dzielnicy pruskiej i dla województw związków komunalnych — termin wyłożenia: 15 września — 1 października, uchwalenia: — 1 października, 15 listopada, przedłożenia przed 1 grudnia.

O wyłożeniu projektów preliminarzy budżetowych do publicznej wiadomości należy zawiadomić interesowanych członków związków komunalnych przez publiczne ogłoszenie w sposób w danym związku praktykowany; krajowe związki komunalne w b. dzielnicy pruskiej umieszczą to ogłoszenie w dziennikach urzędowych odnośnych województw.

Zarzuty zainteresowanych członków związku komunalnego, zgłoszone w okresie wyłożenia projektów preliminarzy do publicznej wiadomości, winny być rozpatrzone przy uchwalaniu preliminarzy; nieuwzględnione zarzuty winny związki komunalne przedstawić władzy nadzorczej wraz z uchwalonemi preliminarzami.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Z. Hübner.

Minister Skarbu

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 23. IX. 1924 r. Nr. 82, poz. 790).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 25890. 29-IX. 1924 r.